

عنوان مقاله:

مروری بر حقوق مالکیت آب در ایران

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی حقوق، روانشناسی، علوم تربیتی و رفتاری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد هاشم پرواز - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

شیرین طلاپرواز - دانش آموخته کارشناسی ارشد الهیات، فقه و مبانی حقوق، دانشگاه پیام نور گیلانغرب

سمیه مرادی - دانش آموخته کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

گستره پهناور و خشک کشور ایران و وابستگی اقتصاد ملی به بخش کشاورزی با مصرف مقدار قابل توجه آب، ضرورت توجه به نظام‌استفاده و مالکیت از آب های موجود را نمایان می سازد. در این خصوص ضروری است که بحث مالکیت آب و حقوق مرتبط با آن برای رسیدن به حداکثر بهره‌وری و انتفاع از آب مورد توجه قرار گیرد. به همین دلیل در این مقاله به شیوه توصیفی و تحلیلی به بررسی نظام حقوقی مالکیت آب در ایران پرداخته شده است. مروری بر پیشینه حقوق مالکیت آب در ایران نشان می دهد که بر اساس فقه‌امامیه، آب مایعی حیاتی و مباح یا قابلیت تملک خصوصی است. در سال ۱۳۴۷، مالکیت عمومی آب پذیرفته شد. قانون توزیع عادلانه آب در سال ۱۳۶۱ وضع و مالکیت عمومی منابع آبی تثبیت شد. امروزه در کشور ما همراهی با رویکرد بین‌المللی، نظام مالکیت آب از حوزه حقوق خصوصی خارج و در زمره ی مشترکات درآمده است.

کلمات کلیدی:

حقوق، مالکیت آب، قانون آب، نظام مالکیت، کشور ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1994793>

